

પ્રજાસત્તાક દિનની પરેડમાં વહાલાં-દવલાં

સુપ્રભાતમ્
સુરેશ પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

સલામી સવારની..
થયાં તાટક, કેમેરા સામે, સફાઈ થઈ ગઈ,
ને થયો કચરો, બણાગાની-, સફાઈ થઈ ગઈ.
દોલ-સફાઈ થઈ ગઈ સરકારી આંકડાની -
વેડફાયાં તાણાં, તિબેરીની સફાઈ થઈ ગઈ...

સ્પર્ધામાં ઝાંકે,
પડવું જાય ખાડે -
ખૂલે છે પોલ...

ગપગોળા ને,
દંભલા દેખાડા માં -
નંબર વળ...

હાઈકુ

ચિંતન
સદ્ગુરુ સત કા શબ્દ હૈ, જાને સત દિયા બતાય,
જો સતકો પકડે રહે, તો સત હી માઈ દે સમાય.

ઉપરોક્ત સાખી કહત કબીરામાંથી લેવામાં આવેલ છે.
કબીર ગુરુ અને સત્સંગના મહિમા વિષે સમજાવતાં કહે છે કે સત્ + ગુરુ એટલે સદ્ગુરુ. આમાં જે સત્ છે એ જ પરમતત્વ. આ પરમ તત્વ એ જ પરમાત્મા, જે નિર્ગુણ અને નિરાકાર છે. તેનું કોઈ દેહ સ્વરૂપ તો છે જ નહીં, તો મનુષ્ય તેને કેવી રીતે પહેચાને ? પરમાત્મા તમને સાચો માર્ગ તો આપવામાં નથી. પણ સદ્ગુરુ એ પ્રભુનું દેહ સ્વરૂપ છે, એમ કહેતાં કબીર કહે છે કે 'સદ્ગુરુ' એ પરમાત્માની છાલ છે અને પ્રભુ એ છાલ એટલે શબ્દો દ્વારા સદ્ગુરુનો મનુષ્યનો ભેટો કરાવી આપે છે અને આવા સદ્ગુરુ તમને 'સત્' એ જ પરમતત્વ છે તે સમજાય છે અને પ્રભુને પામવાનો માર્ગ બતાવે છે. મનુષ્ય જો ગુરુએ બતાવેલ સાચા માર્ગ સાથે અને એમણે બતાવેલ 'સત્' ને દંટતાથી પકડી રાખે તો 'સત્' રૂપ એટલે પ્રભુમય બની જાય. પણ એ 'સત્' તો સત્સંગ દ્વારા જ મળે.

- સુવિચારા**
- આ જાનમાં 'જીવતા માણસને પહોંચવાની' અને 'મૃત્યુ પામેલા માણસને ઊઠાવવાની' ગજબની એકતા લોકોમાં જોવા મળે છે - **અખંડ આનંદ**
  - જો કોઈ પૂછે તમને કે જિંદગીમાં શું ગુમાવ્યું અને શું મેળવ્યું તો કહી દેજો કે જો ગુમાવ્યું તે મારી ભૂલો છે... અને જે મળ્યું છે તે ઈશ્વરના આશીર્વાદ છે - **એસ. ભટ્ટાચાર્ય**
  - સૌથી જાણ છે બધા પોતાની કાલ માટે પણ કોઈ એ નથી વિચારતું કે આજે જેનું દિલ દુભાવ્યું એ સૂતો હશે કે નહીં - **ફાદર વાલેસ**
  - યે રાહે હી લેજાએયે મંડીલ તક હોસલા રખ... કમી સુના હૈ ? કી અંધેરે ને સવેરા હોને ન દિયા...? - **પ્રેમચંદ**
  - સાચો આદર સન્માન એ પ્રતિષ્ઠા કે વેશભૂષા દ્વારા નહીં પરંતુ પરમાર્થ અને પરોપકાર દ્વારા જ મળી શકે છે - **અમૃતભંડુ**
  - અડગ શ્રદ્ધા અને અવિચલ વિશ્વાસ હોય તો ઈશ્વરનો સાક્ષાત્કાર થઈને જ રહે છે - **ગ્રેન કથન**
  - સજ્જન એ નથી જેના મનમાં ક્યારેય ખરાબ વિચારો નથી આવતા, પરંતુ સજ્જન એ છે કે જે મનમાં આવતા ખરાબ વિચારોને અમલમાં મૂકતો નથી - **ઉમાશંકર જોશી**

બોધકથા

બાબા માશુક સાહેબ સાચા સંત અને એવા જ સાચા ધાર્મિક ભગત તેજાનંદ બેવની ઉત્તમ મેત્રી હતી. એકવાર એક સાધુ પૂછ કરતો હતો અને બાબા માશુકે પોતાની પાસે જે ફળો હતા તે પેલા સાધુને આપતા કહ્યું. 'લો, આ ફળ, આપના પ્રભુજીને ઠારવો.' પેલા સાધુએ કહ્યું, 'આપ એક મુસલમાન છો અને આપની ભેટ હું મારા ભગવાનને નહીં ચઢાવી શકું.' સાધુના ઈન્કારથી માશુક સાહેબની આંખમાં આંસુ આવ્યા એમણે સાધુને કહ્યું, 'આપ હવે ક્યાં જશો?' પેલા સાધુનો જવાબ, 'ખરવાસા જઈશ અને તેજાનંદ સ્વામીને મળીશ. બોલો કઈ કામ હોય તો કહો.' માશુક સાહેબે કહ્યું, 'આ ફળ આપ તેજાનંદ સ્વામીને જરૂર આપજો અને કહેજો. ફળો માશુક સાહેબે મોકલાવ્યા છે. તેઓ રાજી થશે.' સાધુએ કહ્યું, 'શું આપના ફળ તેજાનંદ સ્વામી સ્વીકારશે?' સાધુ કહ્યું લઈ ખરવાસા પહોંચ્યા. ફળો તેજાનંદ સ્વામીને આપી માશુક સાહેબનો સંદેશો આપ્યો અને કહ્યું, 'આ ફળો તમે ભગવાનને ઠારવશો? આ તો ફક્ત માશુક સાહેબ મોકલ્યા. મને પણ તેમને ફળો આપતા હતા પણ આપણે અભાગ્યેલા કળ પ્રભુને કેમ ચઢાવ્યા?' તેજાનંદ સ્વામીની આંખમાં આંસુ આવ્યા. તેમને કહ્યું, તમે એક પવિત્ર અને પુદાના સાચા બંદાનો અનાદર કર્યો છે એનું મને દુઃખ છે. ઈશ્વરના દરબારમાં 'હિન્દુ-મુસલમાન' જે જઈ શકે છે જ નહીં. એને તો સાચી બંદગી પ્યારી છે.' પેલા સાધુને ભૂલ સમજાઈ અને તે તરફ માશુક સાહેબને મળવા નીકળ્યો. અને રૂબરૂ મળીને પગમાં પડી માફી માંગી.

કેન્દ્ર અને રાજ્યો વચ્ચેની ઈસાનૂસી ધીરે ધીરે વરવું રૂપ ધારણ કરી રહી છે. નાગરિકતા સંશોધન કાનૂનો અમલ નહીં કરવાનો નિર્ણય કરનારાં મોટા રાજ્યો પૈકી બંગાળ અને મહારાષ્ટ્ર તથા કેરળ જેવા છેક દેશની દક્ષિણ સરહદે આવેલા રાજ્યના ટેલો પ્રજાસત્તાક દિનની પરેડમાં સામેલ નહીં કરવાનો અભિપ્રાય નિર્ણાયક સમિતિનો હોય તો પણ આખરે એ સરકારના નામે જ ચડવાનો છે. વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદીને પડકારવાની હિંમત કરનારાં પશ્ચિમ બંગાળમાં મુખ્યમંત્રી મમતા બેનરજી અને મહારાષ્ટ્રના મુખ્યમંત્રી ઉદ્ધવ ઠાકરેનાં રાજ્યો કે પ્રિસ્તી - મુસ્લિમ બહુલ કેરળ જેવાં મહત્વનાં રાજ્યોના ટેલો પ્રજાસત્તાક દિવસે પ્રદર્શિત ન થતાં હોય

એવો કદાચ આ પહેલો જ પ્રસંગ બની રહેશે. બંગાળ ભારતનું બૌદ્ધિક રાજ્ય છે - ત્યાં જન્મેલા રાજા રામમોહનરાય જેવા ક્રાંતિકારી સમાજસુધારક, ઈશ્વરચંદ્ર વિદ્યાસાગર જેવા શિક્ષણચિંતક, દેશબંધુ ચિતરંજનદાસ જેવા મેધાવી લોકનાયક બે બંકિમ બાબુ, રવીન્દ્રનાથ ટાગોર અને શરચંદ્ર ચટ્ટોપાધ્યાયથી લઈ બુદ્ધદેવ વસુ જેવા સમર્થ સર્જકોના ટેલો ન હોય એ દેશ માટે શરમજનક બની રહેશે. એ જ રીતે લોકમાન્ય ટિળક અને તો ગોખલે જેવા સ્વાતંત્ર્યવીરો, છત્રપતિ શિવાજી જેવા મહાનાયક, વીર સાવરકર જેવા ઝુઝારુ દેશભક્ત અને લાગણીનુત્પથી વિશિષ્ટ ભાત ઊપસાવતું મહારાષ્ટ્ર રાજપથની

તંત્રીસ્થાનેથી...

પરેડમાં ગાયબ હોય તે પણ જરૂર સૌ કોઈના મનમાં ખટકો પેદા કરશે. કેરળ તો સાક્ષાત સ્વર્ગભૂમિ છે. ખાસ નોંધપાત્ર બાબત એ છે કે રાજસ્થાન અને મધ્યપ્રદેશ જેવાં કોંગ્રેસ શાસિત રાજ્યોએ નાગરિકતા સંશોધન કાનૂન મુદ્દે વેઈટ એન્ડ વોચ જેવું વલણ અપનાવ્યું છે. લઘુમતીને પંચાણવાના આરોપસર કોંગ્રેસને ઘણું વેકવું પડ્યું છે. કમલનાથ અને અશોક ગહલોત જેવા નીવડેલા, વરિષ્ઠ કોંગ્રેસી મુખ્યમંત્રીઓને અવગણવાની હિંમત કરે તો રાજસ્થાન અને મધ્યપ્રદેશના ટેલો પણ બાકાત કરવા પડે. નિર્ણાયક સમિતિએ કદાચ કેન્દ્રીય નેતાગીરીને રાજી રાખવા આ ત્રણ રાજ્યોનો ટેલો નકામી હોય તો એથી પ્રજામાં કેન્દ્ર

સરકાર સંદર્ભે નકારાત્મક સંદેશ જરૂર તે નક્કી છે. કેન્દ્ર અને રાજ્યોમાં પરસ્પર વિરોધી પાર્ટીઓની સરકારો હોય તો પણ રાષ્ટ્રીય પર્વોમાં આ પ્રકારનું ભેદભાવભૂલું વર્તન અગાઉ ક્યારે પણ થયેલું છે. વડાપ્રધાન નરેન્દ્ર મોદી અને ગુડપ્રધાન અમિત શાહ માટે નાગરિકતા સંશોધન કાનૂન પ્રતિષ્ઠાનો પ્રશ્ન બની રહેલ છે, જે સભબ સરકાર કોઈ પણ સંજોગોમાં પીછેહઠ કરવાની નથી. રાજ્યોએ વોટબેંકનું રાજકારણ નહીં રમવું જોઈએ - એવું જાહેર સભાઓ યોજાને મોટી અને શાહ ગાઈવગારીને કહી રહ્યા છે. આમ કેન્દ્ર અને વિપક્ષ રાજ્યો વચ્ચે તલવાર તુકી છે. પ્રજાસત્તાક પર્વ એમાં આગમાં ધી હોમવાનું નિમિત્ત બની રહે તો તે પરેખર દેશ માટે શોચનીય બાબત બની રહેશે.

વિવેક વિણ માનવ મૂર્ખ

‘મૂર્ખતા બહુ કષ્ટ આપવાવાળી છે. વિવેક-અવિવેકનું ભાન નહિ તે છે મૂર્ખતા. એ મોટામાં મોટું દુઃખ છે. વિવેક માણસનો સ્વભાવ છે. તેનું તે ઘર છે. તેમાં રહેવું તે સુખ છે. વિવેકમાં ન રહેવું એટલે પરાયા ઘરમાં રહેવું, વિભાવમાં રહેવું. તેના જેવું બીજું કોઈ દુઃખ નથી, એવું યાજ્ઞક્ય કહે છે.

નીતિ અન ધર્મ સાથે હોય છે. મૂર્ખવે એટલે વિવેકનો અભાવ. તેવા માણસમાં માનસિક વિકાસ ઓછો હોય તેવું નથી હોતું. તેનું મગજ બગડેલું હોય તેવું પણ નથી હોતું. એવો માણસ ખૂબ ભણેલો હોય. પ્રાધ્યાપક કે બીજા કોઈ મોટો હોલો ધરાવતો હોય, પણ તેનામાં કર્તવ્ય, અકર્તવ્યનું ભાન નથી હોતું તેથી તેને યાજ્ઞક્ય મૂર્ખ કહે છે.’

કઠિયારો જે ડાળ ઉપર બેઠો હતો તે જ ડાળ એ કુહાડીથી કાપતો હતો. કવિ કાલિદાસે આ જોઈ કહ્યું, ‘આ ડાળ તૂટશે અને તું નીચે પડીશ.’ કઠિયારાની સમજમાં આ વાત બેઠી નહીં. એ તો ડાળ ઉપર કુહાડીના ઘા કરતો જ ગયો. ડાળ તૂટીને નીચે પડી તેની સાથે કઠિયારો પણ. કઠિયારાને આશ્ચર્ય થયું કે આ માણસને હું પડીશ એની ખબર શી રીતે પડી? એ તો

કરીને સુકો તો તે જુદાં પાડી દે છે. તેના ઉપરથી એક શબ્દ બન્યો ‘શીર-નીર વિવેક’ સત્ય - અસત્ય, ધર્મ-અધર્મનો વિવેક ન હોય તેના જેવું કોઈ મોટું દુઃખ નથી.

ભર્તૃહરી કહે છે: ‘યોવનોનો વેગ કોઈ જુદો જ હોય છે. માણસ એ વેગમાં ભરતો થઈ જાય છે, નહિ કરવાના કામો કરે છે અને ઘણી સમસ્યાઓ ઊભી કરે છે. ભર્તૃહરી આજે આપણને ઠેર-ઠેર ઘટે - ઘરમાં દેખાશે. યોવનની સાથે વિવેક ન હોય તેવી જુવાની ભરબાદ થઈ જવા સંભવ છે.’

શિને મા, ખાણી-પાણીની લારીઓ, હોટલ કલાકો સુધી ઊભા રહીને પેટમાં કચરો નાખે છે. લોકોના એકા કપમાં, ખૂબ ઉકાળી કડક બનાવેલી ચા પીએ છે. સ્વીટ અને મનને નુકશાન થાય તેવા મસાલા અને તમાકુ ખાય છે. સિગરેટ પીએ છે, અને કેટલાકો મૂર્ખ, તમામ સભ્યોને એ વાંચીને તેનો અમલ કરવા ફરજ પડાય તો સાચા અર્થમાં ભારતનું કલ્યાણ થાય.

રંગ-ઉમંગ
કાનન ઝોગા

સાસણગીરની સિંહણ સમી લોકગાયિકા : પ્રીતિ દુલ્લા

સૌરાષ્ટ્રની ધરતીના હવા પાણી દુનિયાના અન્ય વિસ્તારો કરતા વિશિષ્ટ છે. કાઠિયાવાડના નામે ઓળખાતી આ ધરતી પર અનેક યુરવીર, સંતો, કલાકારો, રાજાઓ અને નારી રતો થઈ ગયા છે જેઓ ઈતિહાસમાં આજે પણ અમર છે. તો વળી શ્રી કૃષ્ણ જેવી વિશ્વ વિભૂતિને પણ સૌરાષ્ટ્રની ધરતીએ આકર્ષ્યાં છે. આ કાઠિયાવાડમાં ગૌર સોમનાથની આસપાસની ધરતીનું તેજ તો સૌથી વિશેષ. વ્યક્તિના વ્યક્તિત્વમાં જોમ ભરી દે એવું અહીંનું પાણી.

જેમ દુનિયાભરમાં ગીરની ગાય અને સિંહ પ્રસિદ્ધ છે એમ જ આ પંથકની એક યુવતી પણ ખૂબ જ પ્રસિદ્ધ છે લોકગાયિકા પ્રીતિ દુલ્લા જેની ઓળખ આ પંથકમાં ‘સૌરાષ્ટ્રની સિંહણ’ તરીકેની છે. કારણ કે પ્રીતિએ પોતાના ગામમાં અને આજુબાજુના નાના ગામોમાં જો કોઈ દાડૂ પીને બહેન દીકરીની છંડતી કરનાર અનેક દાડૂડિયાઓને ગામની વચ્ચે જઈને માર્યાં છે. જેને કારણે તેની ઉપર ત્રણેક પોલીસ કેસ પણ થયેલા. પણ ત્રણેયમાં એ નિર્દોષ સાબિત થયેલી. પ્રીતિના માનસમાં ‘ડર’ નામનું કોઈ સોફ્ટવેર જ નથી. તે ક્યારેય કોઈનાથી ડરતી નથી. તેનું કહેવું છે કે મારી ભૂલ હોય તો હું જાહેરમાં માફી માંગી લઉં પણ જો ભૂલ ના હોય તો સામેવાળાને એવો પાઠ ભણાવું છું કે એ એના જીવનમાં પછી ક્યારેય કોઈ ભૂલ કરતો નથી. આ જ પ્રીતિએ ત્રણ ત્રણ ખૂન કરનાર, બળાત્કાર કરનાર કુખ્યાત ગૂંડાઓની સામે બાથ ભીંડીને એમના પગ એમના ઘેર જઈને ચેતવણી આપી દીધેલી કે મારાથી ચેતજ રહેજો અને હવે બહાર બધે સખણા રહેજો, પછી આ ગૂંડાઓએ પ્રીતિના પિતાજીને ફોન કરીને સમજાવેલું કે તમારી દીકરીને સમજાવજો કે અમારી સાથે માથાકૂટ ના કરે, આ વિસ્તારમાં અમુક ગામો કે વિસ્તાર એવા છે કે જ્યા પોલીસ પણ જઈ શકતી નથી એવા ગામમાં અસામાજિક તત્વોને ઘેર જઈને પ્રીતિ જાહેરમાં આવા તત્વોને ચેતવણી આપી આવે છે અને પરિણામે આજે આવા તત્વો પણ પ્રીતિને ‘બહેન’ તરીકે સંબોધી સન્માનથી બોલાવે છે.

એક વખત એક જમાદારે ફેસબુક ઉપર પ્રીતિના ફોટા સાથે પોતે એનો પ્રેમી છે એવી પોસ્ટ મૂકેલી તો પ્રીતિએ એના ઘેર જઈને એને ધમકાવીને સીધો કરેલો વગર પછી એ જમાદાર પ્રીતિને ‘નાસીની રાણી’ કહેતો થઈ ગયેલો, એકવખત વર્ષ - ૨૦૧૦માં ગામની નવરાત્રીમાં સ્થાનિક ધારાસભ્યના ભત્રીજાઓ અને તેમના મિત્રો ગરબે રમતી યુવતીઓની છંડતી કરીને તોફાન મસ્તી કરતા મામલો ગંભીર બની ગયેલો તો પ્રીતિએ ત્યાં જ થક્સઅપની બોટલ મારીને બે જણાનું માર્યું કોરીને બધાને ભગાડી મૂકેલા અને યુવતીઓને બચાવેલી. આ બાબતે પોલીસ કેસ પણ થયેલો. એક વખત પ્રીતિ છેક ત્રીજા ધોરણમાં ભણતી ત્યારે પણ એક જમાદારની દીકરીને કલાસમાં મારેલી, કારણ કે એ કલાસમાં પોતાના વાળની લઈ ઉડાડતી હતી. તેથી ગુસ્સો આવતા બધાની વચ્ચે એને મારીને એની લઈને જ કાતરથી કાપી નાખેલી.

પ્રીતિ બાળપણથી જ એકદમ નીડર, સોમનાથ જિલ્લાના કોડિનાર તાલુકાના ઘાટવડ (ગીર) ગામમાં એનો જન્મ. પિતા સુરેશચંદ્ર દુલ્લા હોમિયોપેથિક ડોક્ટર. પરિવારમાં ત્રણ ભાઈઓ ને ત્રણ બહેનો. પણ પરિવારમાં દીકરીઓનો ઉછેર દીકરાઓની જેમ જ લાડથી, સ્વતંત્રતાથી થયેલો. એના ગામમાં એક તળાવ, જેમાં એક મગરમચ્છ રહે એની કોઈને જાણ નહીં. એક વખત તળાવમાં નહાતી વખતે પ્રીતિના પગ નીચે મગરમચ્છ આવી જતા સહેજેય ડયાં વિના મગરમચ્છને જોરથી પાટું મારીને બહાર નીકળી ગયેલી. અને પછી ખબર પડેલી કે એ મગરમચ્છ હતો. ત્યારબાદ

મોરપીંછના રંગ
ડો. કનૈયાલાલ ભટ્ટ

સાઈબર જગતનું અંડરવર્લ્ડ....!

તમને બહુ ખબર નથી અને યા તો ખબર છે તો આપણે ઈન્ટરનેટની એ અંધારી આલમ તરફ જવું લગભગ અશક્ય છે...! અસલમાં ડાર્ક વેબ એ એક એવું છુપાયેલું ઈન્ટરનેટ છે કે જેનો વહીવટ ઉપયોગ હેક્સ અને ઓનલાઈન ક્રિમિનલો કરતાં હોય છે. એકચુલ્લી આપણે સિંઈંગ કરીએ ત્યારે જે વિગતો કે માહિતીઓ મળતી હોય છે તે બધી જ ડાર્કવેબ સિવાયની વેબસાઈટોમાંથી મળતી હોય છે. આપણે ધારીએ તો પણ ઈન્ટરનેટની આ અંધારી બાજુએવા ડાર્કવેબમાં સર્ચ કરી શકતા નથી કેમકે આપણે એના વિષે બહુ જાણતા પણ નથી અને હકીકતમાં આપણને આની બહુ જરૂર પણ પડતી નથી. ધેન વ્હીટ ઈઝ ધીસ ભારાડી ડાર્કવેબ? લેટ્સ સી...!

ઈન્ટરનેટને કુલ ત્રણ ભાગમાં વહેંચાય છે. સર્ફેસ વેબ, ડાર્ક વેબ અને ડિપ વેબ. સર્ફેસ વેબ કે જેને આપણે રેગ્યુલરલી યુઝ કરીએ છીએ, સર્ફ કરીએ છીએ અને જેના માધ્યમથી આપણે માહિતીઓ મેળવીએ છીએ અને જેના માટે કોઈની અનુમતિની જરૂર નથી. ડિપ વેબ બોલે તો એ માહિતીઓ જે ઓપન નથી અથવા તો જેના માટે તમારે કોઈ ચોક્કસ યુઝઆરએલ પર જવું પડે તે લોગીન થવું પડે. જેમકે જીમેલ, બ્લોગ્સ, સરકારી વેબસાઈટ, વૈજ્ઞાનિક સાઈટ કે એવી કોઈ પણ સાઈટ કે જેને અહેસસ કરવા તમારે જે તે સાઈટના એડમીન ની અનુમતી લેવી પડે. સાદી ભાષામાં જ્યાં તમારે લોગીન કરવું પડે કે બીજી કોઈ ઓળખની માહિતી આપવી પડે એ બધી જ ડિપવેબ. ડાર્કવેબ આ ડિપવેબનો જ એક હિસ્સો છે પણ ફરક એ છે કે એ સામાન્ય બ્રાઉઝરથી અહેસસ નથી થઈ શકતો. એના માટે ય ઓનિયન રાઉટર (TOR) કે એવા બીજા કોઈ ખાસ બ્રાઉઝરની મદદ લેવી પડે છે. નામ મુજબ જ ય ઓનિયન રાઉટર માં ડુંગળીના એક પછી એક પડેની જેમ

આમાં પણ યુઝરનું આઈ.પી. એઈસ સતત બદલતું રહે છે જેથી એને ત્રેસ કરવો મુશ્કેલ બને છે. આમાં સાઈટ પણ ઠેક ઠેક ડોટ કોમ ને બદલે ડોટ ઓનિયન હોય છે. આમાં જ નહીં પણ આ સાઈટ યુઝર્સની કૃટ્રિમિટ એટલી મુશ્કેલ બનાવી દે છે કે એને શોધવું કે એનો પીછો કરવો મુશ્કેલ બની જાય છે. અહિયાં વેબસાઈટ હોસ્ટ કરનારની સાથે સાથે યુઝ કરનાર પણ ગુપ્તનામ જ હોય છે. કોણ છે હોસ્ટ અને કોણ છે યુઝર એની કોઈને ખબર જ નથી હોતી. પાઈડ ડાર્કવેબ હોસ્ટ કરવામાં કોઈ મોટા સેટઅપની જરૂર પણ નથી, માત્ર એક લેપટોપને જ ડાર્કવેબમાં બદલી શકાય છે. હવે આવી ગુપ્તનામ રહેવાની અદ્ભૂત સગવડતા હોય તો પછી એનો સૌથી વધુ કાયદો ક્રિમીનલ જ ઉઠાવે કે નહિ...?

અસલમાં પોતાના જાસૂસો સાથેનો સંદેશવ્યવહાર ગુપ્ત રહી શકે એ માટે થઈને અમેરિકાએ સાલ ૨૦૦૨ની આસપાસ આ TORનું નિર્માણ કરેલું. પહેલા આ ફક્ત મીલીટરી અને જાસૂસી સંસ્થાઓ જ વાપરતી પછી અમેરિકી સરકારે ઈરાન અને દક્ષિણ કોરિયાના બાગીઓને અમેરિકા સાથે સંદેશવ્યવહાર માટે આ ટેકનીક આપી. બસ ત્યાંથી આ સીસ્ટમ લોક થઈને અપરાધીઓના હાથમાં ગઈ અને હવે તો સાર્વજનિક લોન્ચ પણ થઈ ગઈ છે જેમકે ટોર

રજીખાટ
અજય ઉપાદેવાલ